

ΕΡΩΤΗΣΗ

4606
5/12/13

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Αυτοδιάψευση προσδοκιών μέσω της έκθεσης του προϋπολογισμού

Μια προσεκτική ματιά στον κεντρικό πίνακα της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού, μας δείχνει, ότι ο προϋπολογισμός του κράτους - οι κωδικοί από τους οποίους πληρώνονται οι κρατικές δαπάνες και πιστώνονται με τα φορολογικά έσοδα - είναι βαθιά ελλειμματικός. Τα έσοδα μείον έξοδα παρουσιάζουν διαφορά ύψους 12,8 δις ευρώ. Αν αφαιρεθεί το ποσό για τις πληρωμές τόκων του κράτους, 6,1 δις ευρώ, προκύπτει πρωτογενές έλλειμμα ύψους 6,8 δις ευρώ. Σύμφωνα με τους ορισμούς της Eurostat, στα αποτελέσματα του κρατικού προϋπολογισμού προστίθενται τα οικονομικά αποτελέσματα των οργανισμών Γενικής Κυβέρνησης και προκύπτει το έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης, που μετρά η Eurostat και η τρόικα, αν και με διαφορετικές μεθοδολογίες.

Ακόμη, από τον ίδιο πίνακα του προϋπολογισμού προκύπτει, πως η χώρα μας μπορεί να έχει ένα ελλειμματικό κράτος, όμως τα ασφαλιστικά ταμεία, οι ΔΕΚΟ, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ είναι πλεονασματικά. Δηλαδή, όλοι οι φορείς που μέχρι τώρα γνωρίζαμε πως έχουν ελλείμματα και είναι με μεγάλα χρέη, τώρα μαθαίνουμε πως είναι απόλυτα υγιείς οικονομικά και υπερκαλύπτουν το κρατικό έλλειμμα.

Οι Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης επρόκειτο να έχουν πλεόνασμα το 2013 ύψους 2,73 δις ευρώ. Στον πίνακα του προϋπολογισμού, όμως, αναγράφεται, ότι το πλεόνασμα για φέτος θα είναι μεγαλύτερο και θα ανέλθει στα 5,93 δις ευρώ, δηλ. αύξηση της τάξης των 3,2 δις ευρώ, την ίδια ώρα που η τρόικα πιέζει για νέες περικοπές στο ασφαλιστικό. Ανάλογες υπερβάσεις καταγράφουν τα πλεονάσματα των ΔΕΚΟ και όλων των δημόσιων φορέων και η επονομαζόμενη «άσπρη τρύπα» -όπως αποκαλείται την τελευταία 20ετία το συγκεκριμένο μέγεθος- από 4,5 δις ευρώ, που αρχικά εκτιμήθηκε, εκτινάχθηκε σε 8,8 δις ευρώ, υπερκαλύπτοντας το πρωτογενές έλλειμμα του κράτους και αφήνοντας το πλεόνασμα Γενικής Κυβέρνησης.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Τα «πλεονάσματα» των οργανισμών Γενικής Κυβέρνησης δεν είναι τόσο απτά, δεν προκύπτουν δηλαδή από τη διαφορά έσοδα μείον έξοδα, αλλά από τη διαφορά του «ενεργητικού» (καταθέσεις, συμμετοχές σε ομόλογα, μετοχές, αμοιβαία) και του «παθητικού», τις υποχρεώσεις από βραχυχρόνια και μακροχρόνια δάνεια.

Γιατί καλλιεργείτε προσδοκίες για διάθεση του 70% του πλεονάσματος σε παροχές όταν είναι σαφές πως τέτοιου είδους πλεονάσματα δεν μοιράζονται;

Αθήνα, 5 Δεκεμβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών